RV-
KINDERBIJBEL
VERHALEN UIT HET WOORD
VOOR JONGE HARTEN
DE NIEUWE BIJBEL, DE RODENBERG VERSIE

RV-KINDERBIJBEL (Blad)
1970-2026

nr. 3
8 april 2026

Uitgave : schoolsupermarkt

Voor de afbeeldingen is gebruik gemaakt
van het Woordweefgetouw

Behemma 6

Samuel werd aangevallen door wespen in de paradijselijke tuin.
Door zijn verwondingen had hij een sleutel tot de hemelse bloem.
Hij kwam tot een haag van gele bloemen, waar hij alles vergat,
waar hij in slaap viel, en waar hij vreemde dromen droomde.
Deze bloemen groeien uit putten, en groeien aan de kant van de zee.
Dan worden ze tot muren, en iedereen die daar komt raakt verward
en valt in slaap. Dat was het lot van Samuel.

De vrouw van de hemelse gele bloemen reikte naar hem uit in zijn diepste put. Zij leerde hem de geheimenissen van het bos, ze leerde hem vele talen, en het schrijven.
Ook leerde ze hem de goede strijd te strijden.
Ze was wonderlijk voor Samuel.
Ze was als een moeder.

In een boot gingen ze langs de gele bloemen aan de waterkant.
De gele bloemen hielden hem dromerig.
Telkens weer brachten ze hem het hemelse Woord.
Hij vindt hier zijn plaats, als een opgenome.
Zij is als zijn moeder en zijn lerares.

Maar ... de planten hier steken. Ze geven hem vreemde gevoelens in zijn buik.

Het gaat niet goed met Samuel.
Alles lijkt steeds meer op een nachtmerrie.
Hij wordt heen en weer geslingerd.
Waar is hij terecht gekomen ?
Alles moet toch mooi en goed zijn in het paradijs ?
Maar deze planten steken.
Deze planten trekken aan hem.
Deze planten lijken hem te pesten.
Waar is hij terecht gekomen ?

Hij probeert er van weg te rennen, maar het lukt niet.
De planten hebben hem overmeesterd.
Ze steken genadeloos.
Samuel vraagt hen te stoppen, maar ze doen het niet.
Samuel wordt er bang van.

Deze planten met bloemen groeien aan de randen van de rivier.
Of is hij in zee ?
Alles lijkt zo ver weg.
Alles is tot zijn mond gerezen.
Hij zakt er helemaal in weg, en dan drinkt hij.
Warmte komt met golven om hem heen.
Waar is hij ?

Samuel heeft een droom. Hij woelt in zijn bed.
De golven overweldigen hem en nemen hem mee.

Iemand roept hem om de goede strijd te strijden.

Behemma 7

Toen werd hij weer meegesleurd door de golven naar een tuin rondom de hemel, nadat hij zo diep was gegaan. Diep was hij gegaan. Nu was hij hier. Hij voelde het warme zand. Hij had weer grond onder zijn voeten.

In de tuin was een gat die tot een stenen trap leidde.

Samuel ging de stenen trap op en bovenaan de trap stond een vrouw met een mes en een speer. Ook had zij een boog met pijlen. Samuel was bang en probeerde weg te rennen, maar het lukte niet. Alles begon te duizelen voor zijn ogen. Hij was gevallen en had geen kracht meer om op te staan.

Er kwamen gele vlinders uit de vrouw, en zij begonnen Samuel te omsingelen en te steken. ‘Nee, nee, niet weer,’ wilde hij roepen, maar hij kon niet meer praten. Hij kon alleen nog maar fluisteren, en zelfs dat lukte bijna niet meer.

Toen namen de vlinders hem op, en wierpen hem in de zee.
Hij was zoveel gestoken. Maar toch had hij er een honing smaak van in zijn mond.
Hij was bang in de zee, maar hij bleef maar aan de honing denken.
Het leek wel alsof hij zelf in een golf begon te veranderen.
Het was alsof de honing aan zijn gezicht plakte.
Hij was als door bijen gestoken.
Alles stak.
Het veranderde hoe hij over dingen dacht.
Het veranderde zijn dromen.
Hij woelde in de nacht, in zijn bed.
Diep in de wildernis was hij omgeven door wespennesten die hem leken te bewaken.
En ze bleven maar steken.
Er waren ook watervallen hier, en hier was ook de hemelse melk.
Daar zag hij de vrouw van de hemelse gele bloemen weer.
Hij was blij haar te zien.
Ze nam hem mee naar een markt.
Het was een markt vol van woorden en herinneringen.
Ook zag hij weer gewapende vrouwen, en hij was bang.
Er werd gehandeld en gestreden.

De vrouw van de hemelse gele bloemen hielp hem.
Hij wilde een goede leerling zijn.
Hij was in een gevaarlijk doolhof.

Hij wilde de weg weten, en de gevaren kennen.
Je kon niet zomaar van de vruchten eten.
Er waren zowel goede als slechte vruchten.
Daarom moest je eerst de bladeren lezen.
Daarop stond het hemelse Woord geschreven.

Behemma 8

Al zijn tranen waren tot sieraden geworden,
tot edelstenen. Samuel keek er graag naar.
Hij kon er zoveel in zien.
Het weerspiegelde de hemel, het paradijs,
en het weerspiegelde de vrouw van de hemelse gele bloemen.
Hij zag bruggen gebouwd van tranen.
Er stonden spiegels in het paradijs, gemaakt van tranen.

Behemma 9

En Samuel keek om zich heen, en zag zijn verleden achter glas,
achter tranenglas.
Het verleden was nog slechts als een boek, als een museum.
Alles had zijn plaats.

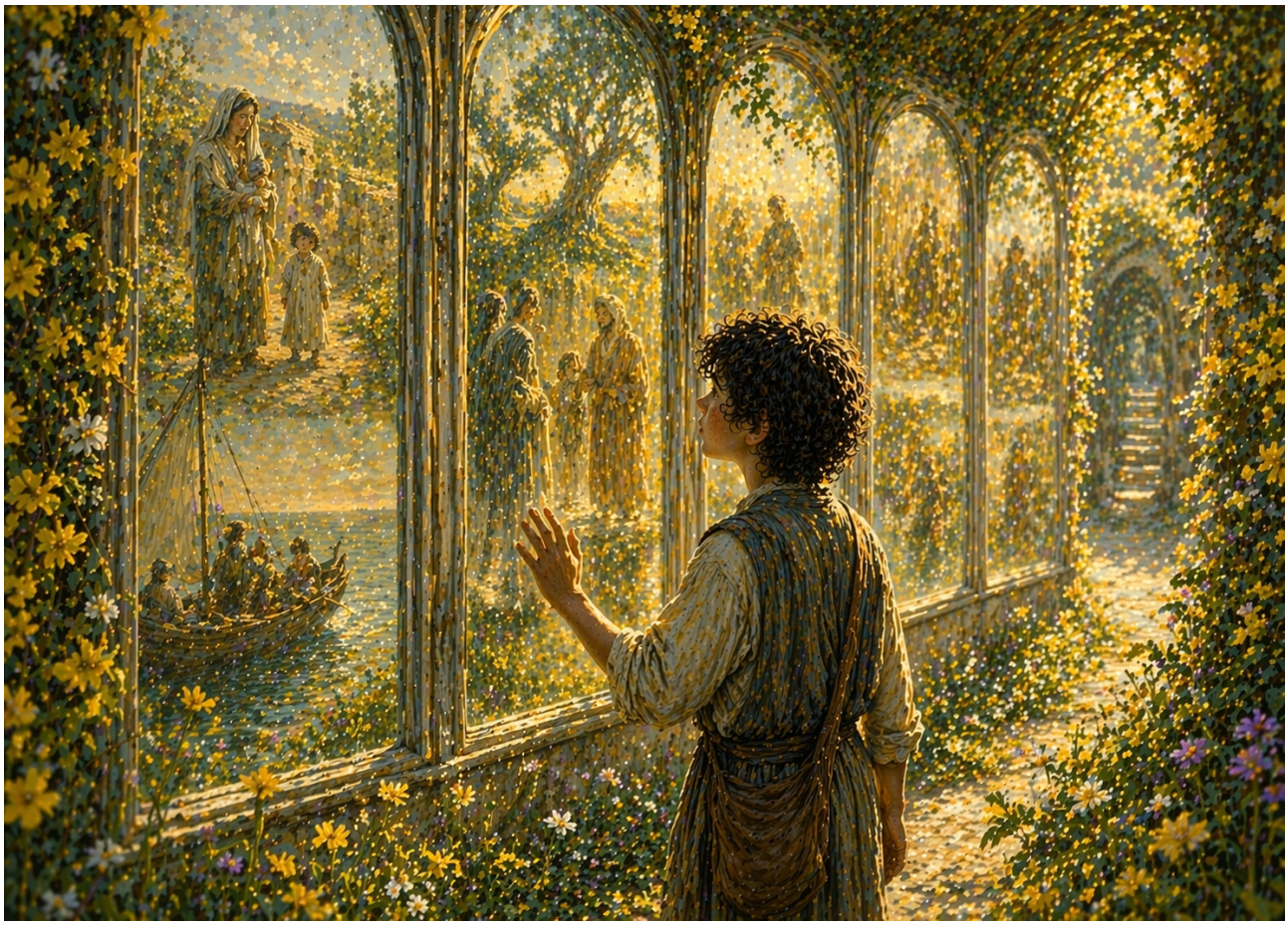

Er stond een hek daar verderop. En Samuel ging over het hek heen,
want hij wilde het paradijs verkennen.
In de verte lag de rode zee.

Behemma 10

Samuel liep naar de rode zee, maar halverwege begon hij zich steeds stijfer te voelen.
Hij wilde weg van het verleden, ook al was het achter glas.
Maar hij kwam niet ver.
Halverwege begon hij te verstijven, totdat hij niet verder kon.
Toen voelde hij zichzelf versnipperen.
De snippers waren herinneringen.
Hij kon niet loskomen van het verleden.
En Samuel weende, zoveel tranen, en zijn tranen vormden de zee om hem heen,
maar zijn tranen vormden ook een schip.
Hij voelde alles steken, maar hij hoorde ook dat hij geroepen werd.
Een vrouw riep hem.

Zijn tranen waren eindeloos, en de zee was eindeloos.
Alles was onbereikbaar. Hij kwam nooit aan leek het wel.
Het leek alsof hij op de rug van een vis zat.
De vis bracht hem uiteindelijk aan land, waar een hei was met een doolhof.
Hier moest hij zijn weg zien te vinden.

Er was hier armoede en honger.
Hij zag hier uitgestoken lege handen,
maar hij had niets om ze mee te vullen.
Hij was zo arm als hen.
Hij verdwaalde hier diep, totdat hij een pad zag wat terugleidde tot de zee.

Behemma 11

De planten staken hier.
En Samuel werd geroepen tot het goede werk en de goede strijd.
Hij moest alles eerlijk verdienen, als een loonwerker.
Er waren vele gevaren.
Hij moest strijden tegen wilde, gevaarlijke beesten die de mensen wilden verleiden tot zonde.
Het goede moest beloond worden, en het kwaad moest ontmaskert worden.